

சிவமயம்

செல்வன். நடராசா. கருணாநிதி
அவர்களின்

நினைவு மலர்

செல்வன். நடராசா கருணாநிதி

தோற்றம்
24-12-1960.

மறைவு
16-6-1973.

R. Chinnammal
4. CHETTY STREET
NALLUR

சிவம்யம்

முன்னுரை

இந்த மலர் செல்வன் கருணாநிதியின் நினைப்பிற்காக மலர்கின்றது கருணாநிதி உசன் கந்தசாமிகோவிலின் தரும கர்த்தாவும் சமாதான நீதிபதியுமாகிய திரு. வி. நடராஜா அவர்களின் தவப் புதல்வனாவார். திருமுருகனே ஒருரு வெடுத்து ஒரு மகனாக உதித்தார் எனிலும் பொருந்தும்.

கருணாநிதி பன்விராட்டைப் பராயத் தவராயினும் பண்பிலும் பக்தியிலும் பழுத்தவர். தன் பெயருக்கேற்பக் கருணையின் இருப்பிடமானவர். திருமுருகன் பெருங்கருணையினால் “என கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” எனும் எண்ணத்துடன் ஆலயத்திற் தொண்டு செய்தலில் ஆராத இன்பங் கொண்டவர். ‘தந்தை சொல் மிக்கொரு மந்திரமில்லை’ ‘தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை’ எனும் உளப்பாங்குடனே பேரா ஆர்வங்காட்டி ஆனந்தமாக வாழ்ந்தவர். குமரனைப்பரவும் அவரது குழந்தையுள்ளம் தன் சகோதரிமாரிடமும் அளவற்ற ஆர்வமும் அன்புங் காட்டியது. அன்னையிடம் அவர் கொண்ட அன்பிற் கோரெல்லையில்லை.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி விடுதிச்சாலையிலும் சைவப்பண்போடும், பக்தியோடும் நித்தியாக்ருமம் முடித்து பாடசாலைக்கு ஏகுமியல்பினர். நித்திரைக்குப் போய்ப்போதெல்லாம் அன்னையின் அணைப்பிலே கண்ணுறங்குவதாகப் பாவனை பண்ணிக்கொண்டு, தன் வழிபடுகடவுளை மனத்திலிருத்திக் கொண்டு நித்திரை செய்வாராம்.

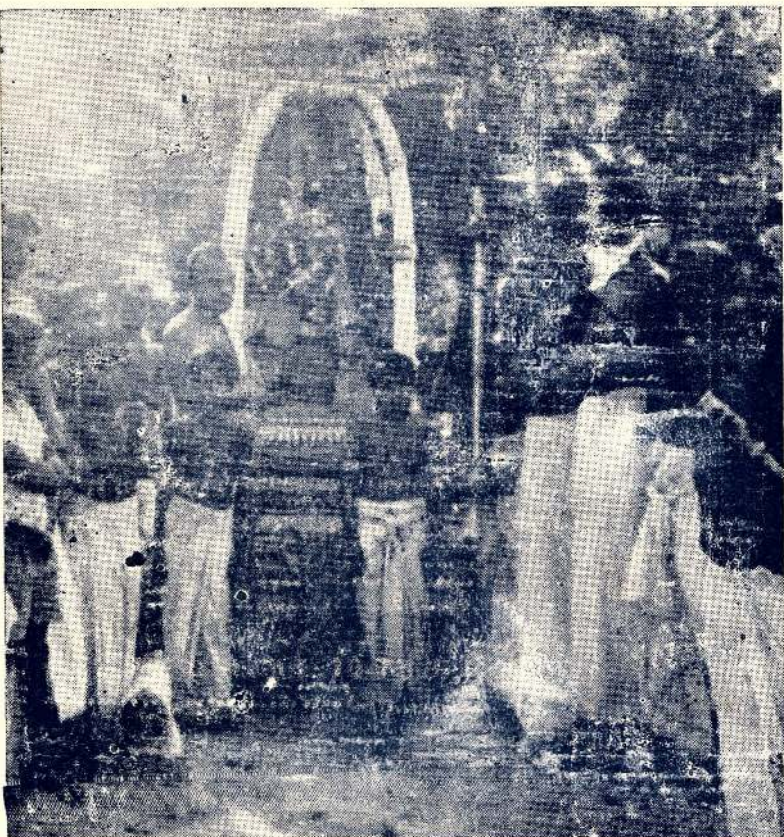
தந்தை தாயரிடம் இறைவனின் - முருகப்பெருமானின் வரலாறுகளையெல்லாம் கதைஉருவமாக கேட்டு இன்பங் காண்பவர் கருணாநிதி. என்றும் யாவற்றிலும் ஆய்வுள்ளம் படைத்த அவர் அரனடிக்கன்பு செய்வதில் - முறைப்படி நித்திய நைமித்திய கருமங்களைச் செய்து முடிப்பதில் இயல்பாகவே நிரம்பிய ஆர்வம் படைத்தவராயிருந்தார். இத்கைய குழந்தைக்கு கருணாநிதி என்னும் பெயர் முற்றிலும் பொருந்துவதாய் - பொருள் பொதிந்த பெயராயமைந்து விட்டது; அதுவும் இறைவன் திருவருளே. அன்றாது ஆன்மா அவரைருளே கண்ணாகக் கண்டு ஆனந்த வெள்ளத்துட் திளைப்பதாக.

ஆராத காதலுடன் தேவார பராயணஞ் செய்யும் பழக்கமும் பண்பும் நிறைந்த கருணாநிதியின் நினைவுக்கு இவ்வருட் பாக்களைத் தொகுத்தளிப்பதில் மிகமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

செல்வன் கருணாநிதியின் பண்புகளையும் திறமைகளையும் எடுத்துக்கூறி இம்மலரை நிறைவு செய்த பெரியார்களின் சிறந்த கட்டுரைகள் அருட்பாடல்களின் பின்னர் இடம் பெறுகின்றன.

பண்டிதர், வித்துவான்,
சைவப் புலவர்
சி. சரவணமுத்து.

திதி வெண்பா

செம்பிரமா தீர்த்தத்திற் சேராவித் தேய்பிறையின்
 பேர்பிரகு பைமூலப் பேர்நாளில் - பார்பரவும்
 செல்வன் கருணா நிதிப்புனிற் சேயோவின்
 நல்லடிக் சபா, தான் நயந்து.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

தேவாரம்
திருச்சித்தம்பரம்

திருவலிவலம்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளிநன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே

கோயில் (சித்தம்பரம்)

பண் - குறிஞ்சி

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேனோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே

திருவண்ணாமலை

பண் - தக்கேசி

வந்தித்திருக்கும் அடியார்தங்கள் வருமேல் வினையோடு
பந்தித்திருந்த பாவந்தீர்க்கும் பரம னுறைகோயில்
முந்தியெழுந்த முழுவீனோசை முதுகல் வரைகள்மேல்
அந்திப்பிறைவந் தணையுஞ்சாரல் அண்ணா மலையாரே

திருளண்ணாமலை

பண் - நட்பாடை

உண்ணாமலை உமையாளொடு முடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணாந்தன அருவித்திரள் மழலைமுழ வதிரும்
அண்ணாமலை தெழுவார்வினை வழுவா வண்ணமறுமே

திருக்கோளிலி பண் - பழத்தக்கராசம்

நாளாய போகாமே துஞ்சனியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய அன்பு செய்வோம் மடநெஞ்சே அரன்நாமம்
கோளாயநங் கிளைகிளைக்குங் கேடுசுடர்த திறமருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலி பெம்பெருமானே

திருவாலவாய் பண் - காந்தாரம்

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது தீறு பரவப் பினியது நீறு
சித்தி தருவது தீறு திருவால் வாயன் திருநீறே

திருவள்ளூருக்குவேளூர் பண் - சீகாமரம்

கீதத்தை மிகப்பாநிற் அடியார்கள் குடியாகப்
பாதத்தைத் தொழநின்ற பரஞ்சோதி பயிலும்
வேதத்தின் மந்திர்த்தால் வெண்மணலே சிவமாக
போதத்தால் வழிபடின் புள்ளிருக்கு வேளூரே

திருக்கேதீச்சரம் பண் - நட்டராசம்

பெண்பெண்ணொர் பாகத்தார் பிறைதவழ் சடையினர்
அஹைகழல் திலம்புர்க்கச்
கண்ண மரதரித் தரவுர் பாடுவர்
அகந்தொறு மிடுபிச்சைக்
குண்ண லாவதோர் இச்சையி னுழல்பவர்
உயர்திரு மாதோட்டத்து
அண்ணல் நண்ணுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்
கருவின் படையாவே

திருவாரூர் பண் - காந்தாரம்

தந்தைய தன்னுடன் தோன்றினர் தாரமென்னும்
பந்தம்நீங் காதவர்க் குய்ந்து போக்கில்லென்ப யற்றினாயே
வெந்தநீ ருடியார் ஆதியார் சோதியார் தீயோர்
எந்தையா ருர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டஞ்சல்

நெஞ்சே

கோளறுபதிகம் பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்
 வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணை தடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
 னுளமே புகுந்த வதனல்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி
 சனி பாம்பிரண்டு முடனே
 ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே

திருப்பிரமபுரம் பண் - கொல்லி
 மற்றொரு பற்றிலை நெஞ்சமே! மறைபல
 சுற்றநல் வேதியர் கழுமல வளநகர்ச்
 சிற்றிடைப் பேரல்குல் திருந்திழை யவனொடும்
 பெற்றெனையா யாளுடைப் பெருந்தகை யிருந்ததே

திருவாலவாய் பண் - கௌசிகம்
 குற்றம்நீ குணங்கள்நீ கூடலால வாயிலாய்
 சுற்றம்நீ பிரானும்நீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
 சுற்றநூற் கருத்துநீ அருத்தமின்ப மென்றிவை
 முற்றுநீ புகழ்ந்துமுன் உரைப்ப தென்மு கம்மனே

திருநல்லூர்ப்பெருமணம் பண் - அந்தாளிக்குறிஞ்சி

அன்புறு சிந்தைய ராகிநீ யடியவர்
 நன்புறு நல்லூர்ப்ப பெருமணம் மேவிதின்று
 இன்புறு மெந்தை இணையடி யேந்துவார்
 துன்புறு வாரல்லர் தொண்டுசெய் வாரே
 நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம் பண் - கௌசிகம்
 இயமன் தாதரும் அஞ்சுவரின் சொலால்
 நயம்வந் தோதவல் வார்தமை நண்ணி றல்

நியமந் தான்நினை வர்க்கினை யான்நெற்றி
நயனன் நாமம் நமச்சி வாயவே

திருப்பிரமபுரம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே
கற்றவர் காய்வது காமனையே
கனல்விழி காய்வது காமனையே
அற்ற மறைபபதும் உன்பணியே
அமரர்கள் செய்வதும் உன்பணியே
பெற்று முகந்தது கந்தனையே
பிரம புரத்தை உகந்தனையே

திருநாவுக்கரசு நானூர் தேவாரம்

கோயில்

பண்: சொல்லி

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரம யோகி
எத்தினூற் பக்தி செய்கேன் என்னேநீ இகழவேண்டாம்
முததனே முதல்வா தில்லை அம்பலத் தாடுகின்ற
அத்தாவுன் னுடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாறே

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருநேரிசை

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெர்ந்துன்றன் நாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலியூரனே

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்

பண்: காந்தாரபஞ்சமம்

வீடினார் உலகினில் விழுவிய தொண்டர்கள்
கூடினார் அந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினேன் ஓடிச்சென்றுருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே

திருவையாறு **ரீங்கு** **பேண** திருவிருத்தம்
 உற்று ரிலாதார்க் குறுதுணையாவன ஒதிநன்னூல்
 சுற்றி பரவப் பெருமையடையன காதல் செய்ய
 கிற்பார் தமக்குக் கிரோஷி யானகந் தான்கொடுக்கும்
 அற்றுர்க் கரும்பொருள் காண்கவை யாறனடித்தலமே

திருப்பயற்றார் திருநேரிசை
 தந்தையாய்த் தாயுமாகித் தரணியாய்த் தரணியுள்ளார்க்
 கெந்தையு மென்னநின்ற ஏழுலகுடனு மாகி
 எந்தையெம் பிரானே என்னென் றுள்குவார் உள்ளத்
 சிந்தையுஞ் சிவமு மாவார் திருப்பயற் றாரானே தென்றுஞ்

கோயில். திருக்குறுந்தொகை
 தீர்த்த னைச்சிவ னைச்சிவ லோகனை
 மூர்த்தியைமுத லாய ஒருவனை
 பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக்
 கூத்த னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனே

பொது தனித்திருக் குறுந்தொகை
 நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
 நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
 நமச்சி வாயவே நாநனின் றேத்துமே
 நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே

திருக்கடம்பூர். திருக்குறுந்தொகை
 நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
 தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
 தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
 என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே

திருக்கோழம்பம்

திருக்குறுந்தொகை

சமர சூரபன் மாவைத் தடிந்தவேற்
 குமரன் தானேநற் கோழம்பம் மேவிய
 அமரர் கோவினுக் கன்புனடத் தொண்டர்கள்
 அமர லோகம தாளுடை யாடர்களே

கோயில்.

திருவிருத்தம்

குனிந்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிழ்சிரிப்பும்
 பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
 இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பீதமுங் காண்ப்பெற்றால்
 மனித்தப் பிறவியும் வேண்டு வதேயிந்த மாநிலத்தே.

திருப்புகலூர்.

திருத்தாண்டகம்:

தேவாரித் தேவதனைத் தேவ ரெல்லாம்
 திருவடிமேல் அஸுரிட்டுத் தேடிநின்று
 நாவார்த்த மறைபாடி நடடம் ஆடி
 நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்
 காவார்ந்த பொழிற் சோலைக் கானப் பேராய்
 கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவுளேநின்
 பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்பகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

பொது.

தனித் திருத்தாண்டகம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ
 ஒப்புடைய மாதரும் ஒன்பொரு ளும்நீ
 ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒருருய்நீ
 துய்ப்பனவும் முய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
 துன்பாயென் நெஞ்சம் துறப்பிப்பாய்நீ
 இப்பொன்நீ இம்மனிநீ இம்முத் துய்நீ
 இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன்நீயே.

பொது மறுமாற்றத்திருத்தாண்டகம்
 என்றும்நாம் யாவர்க்கும் இடைவோ மல்லோம்
 இருநிலத்தி லெமக்கெதிரா வாருமில்லைச்
 சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோஞ்
 சிவபெருமான் திருவடியே சேர்ப்பெற்றோ^{கும்}
 ஒன்றினற் குறைவுடையோ மல்லோ மன்றே
 உறுபினியார் செறவொழிந்திட்டோடிப்போரார்
 பொன்றினார் தலைமலை யணிந்த சென்னிப்
 புண்ணியனை நண்ணியபுண் னியத்துள்ளோமே

திருவாரூர் திருத்தாண்டகம்
 முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்
 மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
 பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்
 அன்னையு மத்தனையு மன்றே நீத்தாள் :
 அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தை
 தன்னை மறந்தாள் தன்னொமங் கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே

திருக்கயிலாயடர் போற்றித் திருத்தாண்டகம்
 ஆறேறு சென்னை முடியாய் போற்றி
 அடியார்கட் காரமுதாய் நின்றாய் போற்றி
 நீறேறு மேனி யுடையாய் போற்றி
 நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
 கூடேறும் அங்கை மழுவா போற்றி
 கொள்ளங் கிழமையே ழானாய் போற்றி
 காரேறு கண்ட பிடற்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே பேசற்றி போற்றி

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்

திருவெண்ணைய நல்லூர்

பண்: இத்தளம்

ஊனாயுயிர் ஆனாயுடல் ஆனாயுல கானாய்
வானாய்நில னானாய்கடல் ஆனாய்மலை யானாய்
தேனாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணைய நல்லூர்
அருட்டுறையுள்
ஆனாய்உனக் காளாயினி அல்லேன் எனலாமே

திருபாண்டிக்கொடுமுடி

பண்: பழம்பஞ்சுரம்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப்
பாதமே மனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேனினிப் பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரீற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வரவுளை நான் மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே

திருநள்ளாறு

பண்: தக்கேசி

கற்ப கத்தினைக் கனகமால் வரையைக்
காம கோபனைக் கண்ணுத லானைச்
சொற்ப தப்பொருள் இருளறுத் தருளுந்
தூய் சோதியை வெண்ணையநல் லூரில்
அற்பு தப்பழ ஆவணங் காட்டி
அடிய னுள்ளை ஆளது கொண்ட
நற்ப தந்தைநள் ளாறனை அமுதை
நாயினேன் மறந் தென்னினைக் கேளே

திருக்கழுமலம்

பண்: தக்கேசி

மற்றொரு துணையினி மறுமைக்குங் காணேன்
வருந்தலுற் றேன்மற வரவரம் பெற்றேன்

சுற்றிய சுற்றமுந் துணையேன்று கருதேன்
 துணையேன்று நான்தொழப்பட்ட ஒண்கடரை
 முத்தியும் ஞானமும் வானவரறியா
 முறைமுறை பலபல தெறிகளுங் காட்டிக்
 கற்பனை கற்பித்த கடவுளை அடியேன்
 கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண்டேனே.

திருத் தொண்டத்தொகை பன் கொல்லி கௌவானம்
 பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கு மடியேன்
 பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கு மடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
 திருவாரூர்ப் பிறத்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
 அப்பாலு மடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கு மடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காணே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
 திருவாசகம்

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
 சங்கார ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்தமொன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுந் பெற்றதொன்றென்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்டவெம் பெருமான்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவமே
 எந்தையே ஈசா உடலிடன் கொண்டாய்
 யர்னிதற் கிழவுரை கைம்மாறே.

(1)

சிந்தனையின் றனக்காக்கி நாயினேறன்
 கண்ணிணையின் திருப்பாதம் போதுக்காக்கி
 வந்தனையும் அம்மவர்க்கே யாக்கி வாக்குள்
 மணிவார்த்தைக் கங்கி ஐந்துபுலன் களார
 வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
 மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
 தந்தனையெந் தாமரைக்காடனைய பேனித்
 தனிச்சுடரே இரண்டுமிலித் தமிழ் நேற்கே. (2)

ஒருவனே போற்றி ஒப்பில் அப்பனேபோற்றி வாணோச்
 சூருவனே போற்றி எங்கள் கோமளக்கொழுந்து போற்றி
 வருகவென்றென்னை நின்றால் வாங்கிடவேண்டும் போற்றி
 தருகநின் பாதம் போற்றி தமிழனேன் தனிமை தீர்த்தே

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
 தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
 காட்டாதனவெல்லாஊ காட்டிச் சிவங்காட்டித்
 தாட்டாமரை காட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
 நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேனை வீடையத்
 ஆட்டான் கொண்டாண்டவா பாடுவதுங்காணம்மாராய்

பெரும்பெரு மாணென் பிறவியை வேரறுத்துப்
 பெரும்பிச்சுத்
 தரும்பெரு மான்சது ரப்பெரு மாணென் மனத்தினுள்ளே
 வரும்பெரு மான்மல ரோன்றெடு மாலறி யாமல்நின்ற
 அரும்பெரு மாணுடையாய் அடி யேணுள் அடைக்கவமே

திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா பண்-பஞ்சமம்
 நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
 நெற்றிக்கண்ணுடையதோர் நெருப்பே
 வேறணிபுகள போகமே யோக
 வெள்ளமே மேருவில் வீரா
 ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா

அம்பொன் செயம்பதைத்தரசே
 ஏறணிகொடியெம் ஈசனே யுன்னைத்
 தொண்டனே விசையுமா றிசையே-

கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா.

பண்: பஞ்சமம்

சித்தனே யருளாய் செங்கருணை வருளாய்
 சிவபுர நகருள் வீற்றிருந்த
 அத்தனே யருளாய் அமரனே அருளாய்
 அமரர்க ளதிபனையருளாய்
 தத்துநீர்ப படுகர்த் தண்டலைச் சூழற்
 சாட்டியக் குடியுளே ழிருக்கை
 முத்தனே யருளாய் முதல்வனே அருளாய்
 முன்னவா துயர்கெடுத்த தெனக்கே.

சேந்தனார் திருவிசைப்பா

பண்: பஞ்சமம்

தொடங்கினன் மடலென் றணிமுடித் தொங்கற்
 புறவித ழாகிலு மருளான்
 இடங்கொளக் கிறத்தி றறத்திலு மிறைவன்
 மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையான்
 திடங்கொள்வை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியிற்
 திருக்குரா நீழக்கீழ் நின்ற
 மடங்கலை மலரும் பன்னிரு நயனத்(து)
 அறுமுக்கத் தமுதினை மருண்டே

சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு

பண்: பஞ்சமம்

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெருக அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார்
 பெறுவாருலகின்
 ஊரும் உலகும் கழற வழறி யுமைமண வாளனுக்காட்
 பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசு நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

தனார் திருப்பல்லாண்டு

பண்: பஞ்சமம்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
 பாற்கட லீந்த பிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தீங்கை தன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
 சிற்றம்பலமே இடமாகப்
 பாசித்து நடட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

சேக்கிழார்

பெரியபுராணம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியா யுன்றன்
 திருநடங் கும்பிடப் பெற்று
 மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு
 வாஸிதா மின்பமா மென்று
 கண்ணி லானந்த அருவிநீர் சொரியக்
 கைம் மலர் உச்சிமேற் குவித்து
 பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
 பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்

ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள
 அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே யாக குண மொகு மூன்றும்
 திருந்து சாத்துவிக மேயாக
 இந்துவாழ் சடையான் ஆடு மானந்த
 எல்லையில் தனிப் பெருங் கூத்தின்
 வந்த பேரின்ப ளெள்ளத்துட் தினைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியுள் மலர்ந்தார்

கச்சியப்பர்

சந்தபுராணம்

உச்சியின் மகுட மின்ன ஒளிதரு நுதலி னோடை
வச்சிர மகுப்பி னெற்றை மணிகொள் கிம்புரி வயங்க
மெய்ச்செவிக் கவரிநூங்க வேமமா முகங்கொ ண்டுற்ற
கச்சியின் விகபுசக்ரக் கணபதி கன்பு செய்வாம்

பன்னிரு கரத்தாய் போற்றி பசும் பொன் மா மயிலாய்
போற்றி
முன்னிய கருணையாறு முகப்பரம் பொருளே போற்றி
கன்னியர் இருவர் நீங்காக் கருணை வரிதியே போற்றி
என்னிரு கண்ணை கண்ணு ளிருக்குமா மணியே போற்றி

அருவமும் உருவுமாகி அநாசியாய் பலவசயொன்றாய்
பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகிக்
கருணைகூர் முகங்க ளாறுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங்
கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகக் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானை தன்னணங்கும் வாழ்க
மசறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க சீரடிய ரெல்லாம்

பரமனை மதித்திடாப் பங்கயாணன்
ஒருதலை கின்னியே ஒழிந்த வாணவர்
குருதியும் அகந்தையுன் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வருகனைப் போற்றி செய்துவாம்

அருணகிரிநாதர்

திருப்புகழ்

பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
 பற்றியே மாதிரும் புகழ்ப்பாடி
 முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்ல
 முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
 உத்தம தானசற் குணர் நேசா
 ஒப்பிலா மர்மணிக் கிரிவவாசா
 வித்தகா ஞானசத் திநி பாதா
 வெற்றிவே லாயுதப் பெருமாளே

அருணகிரிநாதர்

கந்தரலங்காரம்

விழிக்குத்துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை
 குன்றா

மொழிக்குத் துணை முருகாவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
 பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்தனி
 வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மயூரமுமே

அருணகிரிநாதர்

கந்தரனுபூதி

எத்தாயு மெனக்கருள் தீந்தையநீ
 சிந்தை குலமா எனவதீர்த் தருள்வாய்
 கந்தா கதிர்வே வவனே யுமையாள்
 மைந்தா குமரா மறைநா யகனே

ஆன வழுதே அயில்வே ஓரசே
 ஞானகரனே நனிலத் தகுமோ
 யானுகிய என்னை விழுங்கி வெறுந்
 தானாய் நிலைகிள் றதுதற் பரமே

உருவாய் அருவாய் உளதா யிலதாய்
 மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்க்
 கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
 குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே

திருச்சிற்றம்பலம்

- + -

கருணாநிதிக் குழந்தை

வரலாற்றுப் புசுழ் மிக்க யாழ்பாண நாட்டின் தென்மராட்சிப் பிரிவினே, சைவத் தமிழ்ச் செல்வர்கள் பொலிந்து வாழ்கின்ற, நீர் வளமும் நிலவளமும் நிறைந்த உசன் என்னும் கிராமத்திலே, குணநலனும் குலநலனும் மனவளமும் பணவளமும் ஒருங்கே சேர்ந்த உத்தமத தம்பதிகளான நடராசா - பாக்கியலட்சுமி ஆகியோரின் மூன்றாவது மகவாக - முதல்மகனாக சார்வரி வருஷம் மசர்கழி மாதம் வெள்ளிக்கிழமை பிறந்தது ஓர் அழகான குழந்தை. அருட் பெருஞ்சோதியாம் ஆறுமுகப்பெருமானின் தனிப் பெருங்கருணையாற் பிறந்த தம் மகனுக்கு கருணாநிதி எனும் பொருத்தமான பெயரைச் சூட்டினர் பெற்றோர். குடும்பத்தின் ஒரே ஆண் வாரிசான கருணாநிதிக்குழந்தையை தம் கண்ணின் மணியாய் - மணியின் ஒளியாய் போற்றிக் காத்துப் பாராட்டிச் சீராட்டினர் தம்பதியர். குழந்தை நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்தது என்பது மிகையன்று. ஆனால் ஆண்டுகள் ஒவ்வொன்றாகப் போக, வயது ஒவ்வொன்றாக வளர்ந்தாலும், கருணாநிதிக் குழந்தை உடலாலும் உள்ளத்தாலும் குழந்தையாகவே திகழ்ந்தது என்பதை குறிப்பட்டேயாகவேண்டும்.

வளமான பெற்றோரின் ஒரே வாரிசான குழந்தை பழுதாவதற்கிடமுண்டு என்று கூறுவர்

கருணாநிதியின் பெற்றோர் மட்டுமல்லாமல், உற்
 ரோரும் சுற்றத்தினருங்கூடப் பொதுள்வளம்
 படைத்தவர்கள்; உயர்ந்த பதவ்வில் இருப்பவர்
 கள். இவர்கள் அனைவரும் கருணாநிதி மேல் தம்
 அளவற்ற அன்பைச் சொரிந்தனர். பரலிலும்
 பழத்திலும், உணவிலும், உடையிலும் தம் அன்
 பைச் சொரிந்தனர். எல்லோரின் செல்லப் பிள்
 னையாகவும் இருந்த கருணாநிதி எல்லோர்க்கும்
 நல்லவராகவும் நடந்தார். வளமான அந் தக்
 குழந்தை சிறிதும் பழுதாகவே இல்லை. பெற்றோர்
 கற்றோர், பெரியோர், குரு, இறைவன் ஆகியோ
 ரைக் கண்டவுடன் தாழ்த்தும் சிரமும், கூப்பும்
 கரங்களும், இறைவனும் இரக்கமும் எந்நேரமும்
 குடிகொண்ட இதயமும், தக்கார்க்குத் தன் னு
 லான உதவிகளை உவந்து செய்யும் உடம்பும்
 கொண்ட குழந்தையாக, அன்பு, அறிவு, அடக்
 கம், இன்சொல், ஈகை, இரக்கம், எளிமை, ஒழுக்
 கம், பணிவு, பண்பு அனைத்தும் நிறைந்த உத்த
 மக்குழந்தையாக, பெற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும்
 தன் சொல்லாலும் செயலாலும் களிப்பூட்டி
 வளர்ந்து வந்தார் கருணாநிதி. ஆரம்பத்தில் உசன்
 இராமநாதன் மகா வித்தியாலயத்திலும் பின்னர்
 வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும்
 மாணவனாக இருந்த போதெல்லாம் தன் பண்பா
 லும் பணியாலும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள்
 அனைவரினதும் கருத்தையும் கவனத்தையும்
 கவர்ந்தார் கருணாநிதி.

கடவுட் சிந்தையுடன் காலையில் எழும் கருணாநிதி, காலேக்கடன்களை முடித்தவுடன், குளித்து தோய்த்துலர்ந்த ஆணை அணிந்து, முருகனுக்குப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித் தலையார்க்கும்பிட்ட பின்னர்தான் காலே உணவை உண்பார் என்று சொன்னால், அவரை நேரில் அறியாதவர்கள் நிச்சயம் ஆச்சரியப்படவே செய்வர். இதற்கைய நல்ல குழந்தைகளைக் கண்டுதான், “தலையே நீ வணங்காய்.....” எனத் தொடங்கும் திரு அங்கமாலையைத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடினார் போலும்!

என்றும் இளைவனாய், அழகனாய் மிளிரும் குமரன் மேல் அளவீறந்த பக்தியுடையவர் கருணாநிதி “உசன் முருகனையத் தர்மகர்த்தாவின் மகன், எதிர்காலத்தில் தர்மகர்த்தாவாக விளங்கவேண்டியவன்; இப்போதிருந்தே அதிகாரத்தைச் செலுத்த வேண்டும்” என்ற எண்ணம் சிறிது மிளிர், கோவின்ற செய்ய வேண்டிய பணிகளுடனன்றி செய்யக்கூடிய பணிகளை, எவருடைய ஆணையையும் எதிர்பாராமல், தானாகவே செய்து அப்படிச் செய்வதிலே ஒரு திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்து வந்தார் கருணாநிதி.

அவருடைய சகோதர பாசத்திற்கு ஈடுமில்லை இணையுமில்லை. தன் மூத்த சகோதரிகளாகிய பத்மாவிலும், சத்தியவதியிலும் அவருக்கிருந்த பற்றும் பாசமும் மட்டற்றவை. ஒரு தாயின் நிலையி

விருந்து தன் சகோதரிகளுக்கு அவர் உணவூட்டு வது இன்றும் பலருடைய மனத்திரையிலே தோன்றும் மறக்க முடியாத காட்சியாகும்.

அவர் தாய் தந்தையர் மேல் வைத்த பாசமும் குறைந்ததன்று. சிறுவனாயினும், தந்தையாரின் வேலைப்பழுவை தன்னால் ஆன மட்டும் குறைக்க வேண்டும் எனக் கருதித் தந்தையின் வலதுகைப் பெருவிரலாக நின்று உதவினார். தாய்க்கு, இவர் என்றுமே குழந்தைதான். தாயின் முத்தமாரியிற் செழித்து வளர்ந்த பச்சைப் பசும் பயிர் கருணாநிதி. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி விடுதிச் சாலையில் ஒவ்வொரு நாளும் நித்திரை செய்யுமுன் கட்டிலுக்கருகிலுள்ள சுவரையே தாயாக நினைத்து அந்தச் சுவரை தொட்டுக் கும்பிட்டுவிட்டுத்தான் அவர் நித்திரை செய்தார் என்றால், அவரிடமிருந்த தாய்ப்பாசத்தை விளங்க வேறு உதாணங்கள் தேவையில்லை.

தன் சொல்லாலும் செயலாலும் செயலாலும் பண்பாலும் பக்தியாலும், அறியாலும் அடக்கத்தாலும் குழந்தைகட்கு மட்டுமல்லாமல் பெரியவர்களுக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக வளர்ந்த கருணாநிதிக் குழந்தை, இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு, எங்கள் ஈழமணித் திரு நாட்டிற்கு, ஏன்?, உலகப் பெரு மக்கட்குமே அரும் பெருங் தொண்டுகள் ஆற்றுவார் என்ற இனிய கனவு எல்லோர்க்கு

கும் ஏற்படத் தொடங்கிய வேளையில், நாங்கள் செய்த தவக்குறைவாவோ, தன் பிரிய ஆன்மாவின் பிரிவைத் தாங்கமாட்டாத இறைவன் பிரிவாற்றாமையாலோ என்னவோ கருணாநிதியாகிய இறைவன் இந்தக் கருணாநிதியை தன்னுடன் அழைந்துக் கொண்டார்; அணைத்துக் கொண்டார்.

1960 ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 24-ந் திகதி பிறந்த கருணாநிதி, தன் பதின்மூன்றாவது வயதையே பூரணமாகாத நிலையில், 1973ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 16-ந் திகதி பரமனடியே தஞ்சை மனப் பரிபூரண நிறைவேய்திவிட்டார்.

‘பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வீயடி கல்லாதார் வாழ்வதறிரேல் - கல்லாதார் சேதனம் என்னுமச் சேறகத் தின்மையாற் கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று’

என்ற ‘நாலடியார்’ வெண்பாவைச் சிந்தித்து, முற்றிக் கனிந்த பழமொன்றைத் தேடி உலகை வலம் வந்த முருகன், இந்தக் கருணாநிதிக் கனியைத் தன்னுடனே எடுத்துக்கொண்டான் என்ற நினைவில் ஆறுதல் பெறுவோமாக. ஈசன் எந்தை இணையடி நிழலில் அவர் என்றும் இன்பமுடன் இருக்கப் பிரார்த்திப்போமாக

ஓம் சாந்தி

கருணாநிதி

Vate of appreciation By,

Mr. W. D. Kulatungam Warden,
Sanders Hostel Jaffna College.

எங்கள் வீடுதிச் சாலேக்கு மாணவர் வருவார் போவார், ஆனால் சாண்டேர்ஸ் விடுதியில் எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் இணைத்து எல்லோரும் ஒரே மனதாய் "எங்கள் கருணாநிதி, என்று கூறக்கூடியதாய் நடந்து கொண்ட மாணவன் நடராசா கருணாநிதி போல முன்பு ஒருவரும் இருந்திருக்க முடியாது; இதன் பிறகும் எவரும் இருக்கப் போவதில்லை. இது உபசார மன்று உண்மை.

கருணாநிதி ஒழுக்கமுங் கட்டுப்பாடுமுள்ள மிகவும் நல்ல ஒரு பையன். வயதிற் சிறியவனாயினும் வயதுக்கு விஞ்சிய முதிர்ந்த உளப்பாங்கு அவனிடத்தில் காணப்பட்டது, விடுதிவிளிருக்கும் வேறுபட்ட மாணவர்களை யெல்லாம் தங்குதடையின்றி மாறுபாடில்லாது ஏற்று நடந்து கொண்டு வந்தான் இக்குணம் என்னுள்ளத்தை மிகவுங்கவர்ந்தது.

எங்கள் கருணாநிதி மறுவுலகிற்கு சீக்கிரம் போவதற்குத்தான் இந்த நல்ல குணங்களை யெல்லாம் பெருக்கிக் கொண்டாரோ; அல்லது இந்த நல்ல பண்புகளாற் கவரப்பட்டுத்தான் கடவுள் அவரைத் திடீரென அழைத்துக்கொண்டாரோ நாம் அறியோம். கடவுளின் செயல்களை நாம் கேள்வியிட முடியாது. ஆனால் அவன் போயி யிருக்குமிடம் இன்பகரமானது. இனி துன்பமு மில்லை, துயரமுமில்லை, பசியுமில்லை, அவனுடைய இனிய வாழ்க்கைக்காகவும், அவரை எங்கள் மத்தியில் ஒரு குறுகிய காலத்திற்காயினும் வாழவைத்ததற்காகவும் கடவுளிடம் தோத்திரத்தையும் துதியையும், செலுத்துகின்றோம்.

கடவுள் தாமே அவர் பெற்றார் சகோதரர் மற்றும் எங்கள் யாவரினதும் கண்ணீரையுந்துடைத்துக் தேறவாறுதலைத் தருவாராக.

“குறுகிய அழகான வாழ்க்கை, ஆனால் நித்திய மகிமை”

ஜெபம்

மிகவும் இரக்கமுள்ள பிதாவே நாங்கள் கூப்பிடும் எந்
 தோழும் நீர் செவிசாய்க்கின்றீர். எங்களுக்கும் தேவைப்படும்
 போழுதெல்லாம் நீர் சமீபமாயிருக்கீர். துயரம் நிறைந்த
 இந்த வேளையிலே உமது அன்பையும், ஞானத்தையும்
 நினைந்து உம்மை நோக்கித் திருப்புகிறோம். எங்கள் முழு
 உள்ளந்திலுமிருந்து “கடவுள் கொடுத்தார், கடவுள் எடுத்தார்;
 கடவுளின் நாமத்திற்கு ஸ்தோத்திரம்” என்று சொல்லக்கூடிய கிருபையைத் தாருங்கள் விட்டுக் கொண்டு
 கொண்ட இந்தப் பிள்ளையை இற்றை வரைக்கும் எங்களுக்குத்
 தந்த ஈவுக்காக உம்மைத் ததிக்கின்றோம். இப்பிள்ளையின்
 சீவியம் உங்கள் மத்தியில் விடும் போயிருக்கும் சுகந்த
 வாசனைக்காகவும், இதற்கு இனி துன்பமுமில்லை, துக்கமும்
 இல்லை, முரணும் கூட இல்லை என்பதற்காகவும், பரிபூரண
 சந்தோஷம் விளங்கும் உமது சந்திதானத்தில் இப்பிள்ளை
 இருக்கிறதென்ற நம்பிக்கைக் காகவும் உமக்கு நன்றி
 செலுத்துகிறோம். இந்தப் பிள்ளையை நீரே அழைத்தீரெனவும்
 உமது கரங்களில் வைத்திருக்கீரெனவும் எங்களுக்கு
 உணர்தியருளும்.

நொறுங்குண்ட இதயமுள்ளவர்களைக் குணமாக்கி காயங்
 களைக் கட்டுகிறவரே இந்தக் குடும்பத்தைக் கண்ணோக்கும்.
 இவர்களை ஆறுதலற்றவர்களாக விடாதேயும். காண்ப்படாத
 வைகளின் உலகத்தோடு நீர் எப்படி ஒரு புதிய சம்பந்தத்தை
 ஏற்படுத்தியிருக்கீரோ, அப்படியே இவர்கள் பொக்கிஷம்
 இருக்குமிடத்தில் இவர்கள் இருதயமும் இருக்கச் செய்யும்
 உமது பிரசன்னத்தின் ஒளியினாலும், ஆறுதலினாலும் இவர்
 களை நிரப்பியருளும். எல்லா இரகசியங்களும் வெளியாகி,
 எல்லாக் கண்ணீரும் துடைக்கப்படும் சீவியத்தின் காட்சியை
 இவர்களுக்குக் காண்பிப்பதனால் இவர்கள் இந்த அனுப
 வங்களைத் தாங்கிக் கொள்ள கிருபை செய்யும். இருள்
 நீக்கி அருணோதயமாகும் வரை இவர்களோடு தங்கி இவர்
 கள் கடவுளாயிரும்.

JAFFNA COLLEGE

Junior School

A. KADIRGAMAR, B. Sc. - M. A.
PRINCIPAL

MTSS. M. S. ELIAS, B. A.
SUPERVISOR

Dear, Mr. Nadarajah,

It is hard to believe that it is a month since young Karunanithy departed this life. All those who are dear and close to him, I am sure, are missing him very much. It is difficult to console you all's the family in particular. But his pleasant memories will be a source of comfort to you. Time alone can heal the pain of parting.

Whenever I think of him, his cheerful disposition, obedience, methodical ways and humility stand prominent. I cannot forget the shy smile on his face whenever he sees me.

It is very sad that he was taken away from our midst within such a short time. But God's ways are mysterious and beyond man's power of reasoning. Let us thank God for his life and his mercies. May the almighty grant you all the strength and courage to bear up this great loss and comfort you.

I am enclosing the sentiments expressed on behalf of the Jaffna College Junior School. I do hope this will reach you on time for the ceremony.

Yours Sincerely
M. S. Elias

K. V. NADARAJAH, Esq.,
PATHMA VASAM
Karampagam, Mirusuvil.

My dear Mr. Nadarajah.,

The news of your son, Karunanithy's death was given to me on my arrival in Colombo on Saturday, 7th instant by my brother. The news most unexpected and I was able to inquire from teachers and students on arrival in Jaffna regarding the very sudden death. I want to share with you my own personal grief and that of the School in losing one of our most affectionate and lovable students.

Even though he was in one of the lower classes of the School I had the opportunity of teaching him Agriculture and following his life as a boarder from the very day of his admission into the School. He always moved with a pleasant countenance on his face. We have heard of the common proverb that God calls those whom he loves early in life. There is no doubt that Karunanithy belonged to that wonderful band of young boys and girls whom God has called early.

His memory will continue to cheer us because he lived such a pleasant, joyous and happy life. The loss is therefore greater to you and your family and may God console you all.

Your sincerely,

A. Kadigamar

The Principal of Jaffna College.

1st July, 1973.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் கனிஷ்ட

பாடசாலை மாணவர்களின் செய்தி

செல்வன் கருணாநிதி இவ்வுலகிற் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வாழ்ந்து எம்மை நீத்து மறுமை எய்தி இன்று முப்பத்தோராம் நாளாகின்றது.

அவரை நினைவு கூரும் இவ்வைபவ நாளில் அவர் எங்கள் மத்தியில் ஆற்றிய செயல்களையெல்லாம் நினைக்கும்போது அவர் எங்கள்முன்காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அவர் எங்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் கல்வி பயின்றார். அவர் எம்முடன் வாழ்ந்த குறுகிய காலத்தில் தம்மை மறக்க முடியாது செய்து விட்டார். அவருடைய வாழ்வின் ஒளி இன்றும் இக்கல்லூரி மாணவர் மத்தியிலும் ஆசிரியர் மத்தியிலும் பிரகாசித்துக் கொண்டே யிருக்கிறது.

அவருடைய மறைவு எங்களுக்குத் தாங்க கொணரத் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற தெனினும் 'இறைவன் கொடுத்தார். இறைவன் சேர்த்துக் கொண்டார்' என்பதால் ஒருவாறு ஆறுதலடைகின்றோம்.

இக்கல்லூரியில் வாந்த காலத்தில் அவர் விட்டுச் சென்ற பல பண்புகளை நாமும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அவர் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்குப் பரிசுத்த அன்பு நிறைந்த மாணவரை வாய்ந்தார். ஆசிரியர் பலரும் புகழ்க்கூடிய ஒருவராக படிப்பில் மிக்க ஆர்வமுடையவராகக் காணப்பட்டார். அதனால் இக்கல்லூரி மாணவர் அத்தனைபேரும்

அவரிடத்து அன்புடன் பழகுவார்கள்.

படிப்பில் மாத்திரமன்று விளையாட்டிலும் அவர் ஆர்வங் காட்டியுள்ளார். ஷேஸ் டிங்ஸ் (Shedding) இல்லத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மாணவனாக விருத்தி, தன்னுலியன்ற சில விளையாட்டுக்களிற் பங்கு பற்றி அவ்வில்லத்தின் நிலையை உயர்த்தி வைத்தார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி உயர்தரப் பிரிவினர் நடாத்தும் குறுக்கோட்டப் பேட்டியில் பங்குகொண்டு வெற்றியீட்டி யாவருடைய பாராட்டையும் பெற்றார்.

இக்கல்லூரி விடுதிச்சாலையிலும் இருந்து மாணவர்களுடன் ஒத்துழைத்தார். நற்பண்புகளாலே யாவருடைய அன்பையும் மதிப்பையும் பெற்றார். ஒருமுறை விடுதி மாணவரின் வீழாவில் வினோதஉடைப் போட்டியில் ஐயராக நடித்து முதலாம் பரிசிலைப் பெற்றுள்ளார்.

அவரது வாழ்வின் தீபம் அணைத்தாலும் இக்கல்லூரியில் அவர் ஏற்றிய தீபம் எம் மத்தியில் என்றும் பிரகாசிப்பதாக. அதனால் அவருடைய பெற்றார், உற்றருறவினர் யாவரும் மன அமைதி பெறுவார்களாக.

கருணாநிதியின் ரூபகத்திற்கு
'சாண்டஸ்' விடுதி மாணவரின்

நுன்றியுரைகள்

எங்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்து கொண்ட கருணாநிதியின் ரூபகார்த்த வைபவத்தில் அவரைப்பற்றிப் புகழாமல் அவருடைய இனிய வாழ்க்கைக்காக கடவுளைத் தோதாப்பதே தகுதியாகும்.

அவருடைய மறைவிலால் ஆழ்ந்த துயரில்மூழ்கிய வீடுதி மாணவர்களாகிய நாம், அவர் வீட்டுப்போன பல முன் மாதிரிகளுக்காகவும், அவரோடு ஒருமித்து வாழக்கிடைத்த கலாக்கியத்திற்காகவும் கடவுளிடம் நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

அவர் எப்பொழுதும் புன்சிரிப்புடனும் மனமுவந்து பேசி, எங்கள் குறைகள் யாவற்றையும் பொறுமையுடன் ஏற்று வாழ்ந்தார். இரந்து வருவோருக்கு இல்லை என்னுது கொப்பார். அவர் தனது ஆழ்ந்த கடவுள் பக்தியினாலும், நல்லொழுக்கத்தினாலும், படிப்பிலும், வீலையாடிடலுங்காட்டிய பிரயாசையாலும் எம்மை ஈர்ந்து எங்கள் உள்ளத்துட் புகுந்துவிட்டார். அவர் எங்கள் யாவர்மேலுங் காட்டிய அன்பு உலக மலார் அன்பினற்றான் ஒரே குடும்பமாகலாம்' என்பதை எங்களுக்கு நன்கு உணர்த்தியுள்ளது.

'கடவுள் கொடுத்தார் திரும்பவும் ஏற்றுக் கொண்டார்'. கடவுளுடைய கரங்களில் அவர் ஆறுதலான நித்திரைக்குள்ளிருக்க நாம் அனைவரும் பிராத்திக்கின்றோம்.

இராமநாதன் மகாவித்யலய அதிபரின் செய்தி

செல்வன் ந. கருணாநிதியின் இழப்பு எமக்கு பேரதர்ச்சியைத் தந்தது இவ்வளவு விரைவில் இறைவன் இவரை தன்னோடு சேர்த்துக் கொள்வான் என எவரும் எதிர்பார்த்திருக்காட்டார்கள். நோயின் வாடையே தெரியாத செழிப்

பாண உடற்கட்டுகளை சொட்டும் மேனி கண் டோரை தன்பால் ஈர்க்கும் பால் வடியும் முகம் பண்புமிகு உள்ளம் இத்தனையும் சேர்ந்த திருவு ருளம் தான் கருணாநிதி. இவரைப் பார்க்கும்போது பாலமுருகனையே பார்க்கும் ஓர் உணர்ச்சி ஏற்படும் அத்தனை அழகு.

கருணாநிதி எமது வித்தியாலயத்தில் கல்வி பயிலும் கால் கல்வியில் காட்டிய பேருக்கத்தினு லும் ஆசிரியர்கள் சகமாணவர்கள் ஆகியோரது அன்பையும் நன் டதிப்பையும் பெற்று விளங்கினார் கருணாநிதியின் மறைவு அன்னவருக்கு தாங்கக் கூடாத ஓர் பேரிளப் பாகும். அவர் எம்மை வீட்டு விலகி வேரோர் வித்தியாலயத்திற்குக் சென்று பசுமையான நினைவுகள் மாறுமுன்னரே நல்ல குருநாதன் கருணாநிதியின் தாய் தந்தைய ரை அன்பு சேர்சுற்றத்தவரை தகைமைசால நண்பர்களை வருந்தவைத்து அவர்களின் எதிர்கால கனவுகளை கனவாகவே நிலைக்கச் செய்து செல்வ னைத் தமது சீரடிகளில் சேர்த்துக் கொண்டார். பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன் கருணாநிதி என்னும் புல மிட்ட செம் பொன்னை சிவமாக்கி அருள் செய்தான் என மன அமைதி பெறுவோமாக.

வே. க. நடராசா

அதிபர்

உசன்
மிருகவில்.

இராமநாதன் மகா வித்தியாலயம்

ஜெயா அச்சகம் - சாவகச்சேரி.